

CENTRALE RAAD VAN BEROEP

94/1696 AKW

UITSPRAAK

in het geding tussen:

A., wonende te Amersfoort, appellant,

en

het bestuur van de Sociale Verzekeringsbank, gedaagde.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Bij brief van 28 augustus 1992 heeft gedaagde aan appellant kennis gegeven van een besluit betreffende de toepassing van de Algemene Kinderbijslagwet (AKW).

De Arrondissementsrechtbank heeft bij uitspraak van 19 juli 1994 het tegen dat besluit ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Namens appellant is mr. J.J.C. van Haren, advocaat te Utrecht, van die uitspraak op de bij aanvullend beroepschrift van 16 januari 1995 ingediende gronden in hoger beroep gekomen.

Namens gedaagde is een verweerschrift ingediend.

Het geding is behandeld ter zitting van de Raad van 15 november 1995 waar appellant niet is verschenen en waar gedaagde zich heeft doen vertegenwoordigen door G. van der Schuur, werkzaam bij de Sociale Verzekeringsbank.

II. MOTIVERING

Op 20 november 1991 heeft appellant gedaagde verzocht hem in aanmerking te brengen voor kinderbijslag ten behoeve van zijn kinderen Y. (geboren: 10 oktober 1978), R. (geboren: 26 december 1980), E. (geboren: 1 oktober 1983), M. (geboren: 10 december 1985) en G. (geboren: 5 augustus 1975). De vier eerstgenoemde kinderen verbleven bij appellants moeder in Marokko terwijl G. bij een broer van appellant in een naburig dorp in Marokko verbleef in verband met haar schoolopleiding. Bij het bestreden besluit heeft gedaagde geweigerd appellant over het eerste tot en met het vierde kwartaal 1991 kinderbijslag toe te kennen ten behoeve van Y., R., E. en M., alsmede over het tweede kwartaal 1991 voor G. Bovenbedoelde weigering berust op de overweging dat appellant niet heeft aangetoond of aannemelijk gemaakt zijn kinderen in vorenvermelde kwartalen in belangrijke mate op zijn kosten te hebben onderhouden.

In geding is de vraag of het bestreden besluit terecht en op goede gronden is genomen.

De Raad beantwoordt deze vraag, evenals de rechtbank, bevestigend en overweegt daartoe het volgende.

Volgens vaste jurisprudentie van de Raad dient de aanvrager van kinderbijslag desgevraagd

op eenvoudig te controleren wijze aan te tonen, dan wel aannemelijk te maken, dat de vereiste onderhoudsbijdragen zijn geleverd. Aan deze eis kan in gevallen als deze in het algemeen slechts worden voldaan door overlegging van stukken waaruit overmakingen blijken (per postwissel, giro of bank) aan de verzorger of verzorgster van de kinderen.

Evenals de rechtbank is de Raad van oordeel dat de door appelland overgelegde betalingsbewijzen niet voldoen aan de hierboven omschreven criteria, nu deze alle op naam van de elders wonende G. zijn gesteld, waardoor niet op eenvoudig te controleren wijze is aangetoond dat deze gelden ook aan de andere kinderen -die bij de moeder van appelland verbleven- ten goede zijn gekomen. De verklaring van appelland dat hij het geld bewust op naam van G. overmaakte daar hij haar, in verband met de leeftijd en het analfabetisme van Zijn moeder, met de financiële zorg voor de andere vier kinderen blad belast, doet hieraan niet af.

Ten aanzien van de mogelijkheid van toerekening van het overschot van de bijdrage uit het eerste kwartaal 1991 (ad fl.950,-) aan het tweede kwartaal 1991, merkt de Raad op dat voor de toetsing aan de onderhoudseis uitgangspunt dient te zijn hetgeen in het betrokken kwartaal voor onderhoud is betaald. De Raad voegt hieraan toe dat er voor het toerekenen van bijdragen aan een volgend kwartaal tenminste een vast systeem van betalingen dient te bestaan waaruit valt af te leiden dat (een deel van) een bijdrage in een kwartaal niet anders dan (mede) voor een volgend kwartaal bestemd kan zijn. In het onderhavige geval kan, gelet op de onregelmatige tijdstippen van betaling en de telkens wisselende bedragen, niet van een dergelijk systeem gesproken worden, zodat er reeds daarom voor toerekening aan een volgend kwartaal geen ruimte bestaat.

Ook in hetgeen overigens door appelland naar voren is gebracht ziet de Raad geen aanleiding het bestreden besluit voor onjuist te houden, zodat de aangevallen uitspraak in stand kan blijven.

De Raad acht geen termen aanwezig om toepassing te geven aan het bepaalde in artikel 8:75 van de Algemene wet bestuursrecht.

III.BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus gegeven door mr. N.J. Haverkamp als voorzitter mr. H.J. Grendel en mr. F.P. Zwart als leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Breuls.

Uitgesproken in het openbaar op 27 december 1995 door voornoemde voorzitter, in tegenwoordigheid van voornoemde griffier.

(get.) N.J. Haverkamp.

(get.) S. Breuls

27 december 1995